

- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 13. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustalić w terminie do dnia 31 lipca 1958 r. dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, o ile będzie to niezbędne dla bardziej skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 14. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 15. Na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wydanej w porozumieniu

z Ministrem Finansów, przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego, oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urzędnicy księgowi pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 16. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 17. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

175

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego.

Na podstawie art. 4, 5 i 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw transportu samochodowego, z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa” oraz miejskich przedsiębiorstw taksówkowych.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958, o ile spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1958 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1957 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl § 2 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyniku wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie w roku 1958 poprawę wyniku w porównaniu do roku 1957, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości:

- 1) 40% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku do 15%,
- 2) dalszych 20% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku powyżej 15%.

— w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1957 r.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1958 zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do roku 1957 oraz w razie nieporównywalności wyniku roku 1958 do wyniku roku 1957, prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1958.

§ 6. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego — za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958.

§ 7. Właściwi ministrowie mogą w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalania odpisów na fundusz zakładowy określone w §§ 5 i 6 na inne przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu, należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1958 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1958 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowodeficytowych wyrobów i usług w roku 1958 w stosunku do 1957 r.

3. Zainteresowani ministrowie określą w drodze zarządzeń, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1957 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1958. Zarządzenia te powinny być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 9. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 10. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 9, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczają-

cej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 10 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1958 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) polepszenie jakości usług,
- 2) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 3) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 13. Rada Ministrów może, na wniosek zainteresowanego ministra zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustalić w terminie do dnia 31 lipca 1958 r. dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, o ile będzie to niezbędne dla bardziej skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 14. Na podstawie decyzji zainteresowanego ministra wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 16. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

176

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy działających według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstw komunikacji miejskiej, z wyłączeniem miejskich przedsiębiorstw taksówkowych.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958, o ile osiągnięty wynik planowany dla całej działalności na rok 1958.

2. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki, o których mowa w ust. 1, koryguje się:

- 1) straty poszczególnych trójek deficytowych — odpowiednio do procentowego wykonania planu wozokilometrów tych trójek,
- 2) sumę ogólną wyniku planowanego — stosownie do zmian powstałych w następstwie korekt, o których mowa w pkt 1.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie wyniku planowanego dla całej działalności na rok 1958, kwota odpisu zasadniczego ustalonego w myśl § 2 ulega zmniejszeniu o 10% za każdy procent pogorszenia wyników.

§ 4. Jeżeli wynik z całej działalności przedsiębiorstwa po dokonaniu korekt zgodnie z § 2 ust. 2 jest lepszy od wyniku planowanego na rok 1958, przedsiębiorstwo dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości:

50% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku do 15%,

dalszych 30% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku od 15% do 30% i ponadto

10% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku powyżej 30%

— w porównaniu do wyniku planowanego na 1958 r.

§ 5. Przy ustalaniu wysokości odpisów na fundusz zakładowy wyłącza się zysk osiągnięty ze sprzedaży wyrobów, robót i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami.

III. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełniają warunków, określonych w §§ 2 i 3, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak, przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

IV. Przepisy końcowe.

§ 7. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisu niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74).

§ 8. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.